

I Развој и основни чиниоци Европске уније	
Увод	3
1.Историја стварања Европске уније (ЕЕЗ)	5
2.Састав Европске уније	6
2.1.Савет Европске Уније- Council of the EU	7
2.2.Европски савет- European council	7
2.3.Европски парламент- European Parliament	7
2.4.Европска комисија- European Commission	8
2.5.Суд Правде -European Court of Justice (ECJ)	9
2.6.Ревизорски суд- The Court of Auditors	9
II ПОЛИТИКА, ОДБРАНА И ТРЖИШТЕ ЕУ	
3.Тржиште и политика	10
3.1.Унутрашње тржиште и политика	10
3.2.Стање данас	11
3.3.ШЕНГЕН- претеча слободног кретања	11
4.Европска унија и одбрана	12
5.Спољна политика	13
6.Односи са светом	
6.1.САД	14
6.2.Јапан	14
6.3. Средоземље	15
6.4.Африка, Латинска Америка и Азија	15
7.ЕКОНОМСКО- МОНЕТАРНА УНИЈА	
7.2. Мастрихтски уговор	17
7.3.КАЛЕНДАР УВОЂЕЊА ЕВРА	18
8.СИМБОЛИ И ОБЕЛЕЖЈА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ	
8.1.Европска химна	19
8.2.Европска застава	19
8.3.Дан Европе	19
Закључак	20
Коришћена литература	21

Увод

Још у време Виктора Игоа било је говора о Заједничкој Европи, али то је била само замисао која је брутално оспорена, трагичним сукобима који су Европу крваво раздирали изнутра. После Првог светског рата, европски званичници увидели су предности Келергијевог плана за "Сједињене државе Европе", али главну препреку изазивале су незаинтересована Енглеска и претенциозна Француска. Тек размишљања рођена у времену Другог светског рата из свести отпора рату и тоталитаризму, омогућила су јаче темеље идеји о Европи као континенту који ће надживети националну нетрепелјивост, и тако постати организација заједничког живота европљана. Један од највећих државника то времена, Винстон Черчил, залгао се за уједињење Европе, искључујући при том Велику Британију као директног члана те организације, али давајући јој улогу "духовног покретача". Унија је оформљена под садашњим именом Уговором о Еуропској унији (више познатим под именом Мастрихтски уговор) 1993. године. Многи аспекти ЕУ су постојали и пре потписивања овог уговора, преко разних организација оформљених '50. година двадесетог века. Политичке активности Еуропске уније се испољавају у многим сферама, од политике здравства и економске политике до иностраних послова и обране. У зависности од развијености сваке земље понаособ,

организација Еуропске уније се разликује у различитим областима. ЕУ је дефинисана као федерација у монетарним односима, агрокултури, трговини и заштити животне средине; конфедерација у социјалној и економској политици, заштити потрошача, унутрашњој политици; и као међународна организација у спољној политици. Главна област на којој ЕУ почива је јединствено тржиште које се базира на царинској унији, јединственој монети (усвојеној од стране 12 чланица), заједничкој агрокултурној политици и заједничкој политици у сфери рибарства.²⁹ октобра 2004, председници и премијери еуропских држава донели су први устав Еуропске уније, који тренутно чека ратификацију појединачно сваке земље потписнице. Ратификација је тренутно суспендирана јер су га одбили гласачи на референдумима у Француској и Холандији. Статус Еуропска унија је најмоћнија регионална организација која тренутно у свијету постоји. Као што се из претходног може видјети, у неким областима гдје су државе чланице свој суверинитет препустиле Еуропској унији, може се рећи да је Еуропска унија федерација или конфедерација. Унија нема право да премјести додатна овлашћења других чланица на себе без допуштења одређене чланице. Исто тако, одређени број чланица руководи самостално својим политикама од националног интереса, као што су инострани послови, одбрана, валута. Захваљујући оваквом устројству, Еуропска унија се не може дефинисати ни као интернационална организација ни као конфедерација или федерација. Могло би се рећи да је суи генерис целина. Тренутни и будући статус Еуропске уније је предмет велике политичке пажње унутар неких чланица ЕУ. Правна основа Правна основа Еуропске уније су уговори између њених чланица. Они су доношени током година. Први такав уговор је Уговор у Паризу (1951) којим је оформљена Еуропска заједница за угаљ и челик између шест еуропских земаља. Овај уговор је истекао пре доношења доцнијих уговора. Са друге стране, Римски уговор (1957) и даље траје, после њега је донесен Мадридски уговор (1992), који је Еуропску унију конституисао под тим именом. Највише амандмана на Римски уговор се тичало приступа 10 нових чланица 1. мај 2004. Чланице ЕУ су се недавно договориле око текста Еуропског Устава који ће, ако се ратификује од стране чланица, постати први званични/службени устав ЕУ замјењујући све дотадашње уговоре. Ако Устав не прође приликом ратификације свих чланица, онда би можда било неопходно поново отворити преговоре у вези његовог доношења. Већина политичара и државних званичника/службеника се слажу око тога да је садашњи пред-устав неодговарајући за тренутних 27 држава чланица (као и за будуће). Старији политичари (нарочито у Француској) имају став да ако устав не ратификује неколико чланица треба „наставити без њих“.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com